

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาสาเหตุว่า เพราะเหตุใดการศึกษานโยบาย ตะวันออกกลางในระดับอุดมศึกษาของไทย ระหว่างปีค.ศ. 1973 – ค.ศ. 2005 จึงไม่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการและนักศึกษาเท่าที่ควร ทั้งนี้ จะเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์หลักสูตร การเรียนการสอนด้านรัฐศาสตร์ในสถาบันการศึกษาหลักๆของไทย รวมทั้งการสัมภาษณ์ คณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับพัฒนาการของการศึกษานโยบายตะวันออกกลาง

วิทยานิพนธ์นี้ใช้แนวคิดเรื่องจักรวรรดินิยมทางการเมืองและจักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรม ของ Johan Galtung เป็นกรอบความคิดในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผลการศึกษาได้ข้อสรุปว่า ในบาง ช่วงเวลา ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาต่อไทยในด้านต่างๆ ส่งผลให้รัฐบาลไทยให้ความสำคัญแต่สหรัฐอเมริกา ด้านนักวิชาการไทยก็ให้ความสนใจแต่การศึกษาศหรัฐอเมริกา เช่นกัน จนละเลยการศึกษานโยบายอื่นๆ รวมทั้งตะวันออกกลางศึกษา

ผลการศึกษายังได้ข้อสรุปเพิ่มเติมว่า นับตั้งแต่เกิดเหตุวินาศกรรมเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การศึกษานโยบายตะวันออกกลางก็พัฒนามากขึ้นโดยมีนักวิชาการและนักศึกษ จำนวนมากให้ความสนใจต่อประเด็นเกี่ยวกับตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตาม รัฐบาลและวงการ การศึกษาคควรร่วมมือกันปรับปรุงและขยายการศึกษานโยบายตะวันออกกลางให้มากขึ้น

This thesis aims to study reasons as to why professors, scholars, and students have not paid adequate attention to the Middle East studies at the tertiary level during 1973 – 2005. The data with which this thesis consults are mainly derived from the content analysis of the leading universities' Faculty of Political Science's curriculum. In addition, the interview sessions with many leading professors and scholars also form as major data for this thesis.

This thesis applies the concept of both political and cultural imperialism, elaborated by Professor Johan Galtung as a conceptual framework of analysis. The result of this study concludes that US support to Thailand on various fronts at some points has led to the Thai government's policy of attaching much significance to the US. In similar vein, Thai scholars also paid so much attention to the American studies that they overlook the studies of other regions, including the Middle East.

This thesis also concludes that in the aftermath of 11 September 2001, the Middle East studies in Thailand has immensely improved to the extent that many more scholars and students are interested in the Middle East region. However, both the government and academic communities should cooperate in order to improve and expand the studies of this region to a greater extent.